

EDUSKUNNAN VASTAUS 132/2008 vp

Hallituksen esitys laiksi maatalousyrittäjän eläkelain muuttamisesta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä laiksi maatalousyrittäjän eläkelain muuttamisesta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi (HE 92/2008 vp).

Valiokuntakäsittely

Sosiaali- ja terveysvaliokunta on antanut asiasta mietinnön (StVM 22/2008 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavan lausuman:

Eduskunta edellyttää, että hallitus selvittää mahdollisuudet laajentaa apurahansaajien vakuuttamisvelvoitetta niin, että peräkkäiset, yhteen laskettuina vähintään neljän kuukauden mittaiset, apurahat tulisivat pakollisen vakuuttamisen piiriin.

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

maatalousyrittäjän eläkelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 22 päivänä joulukuuta 2006 annetun maatalousyrittäjän eläkelain (1280/2006) 2 §:n 1 momentin 5 kohta, 10 §:n otsikko, 12 §:n otsikko, 14 §:n otsikko ja 1 momentti, 22 §:n 1 ja 4 momentti, 23 ja 25 §, 26 §:n otsikko ja 1 momentti, 27, 29 ja 125 §, 135 §:n 1 ja 3 momentti sekä 154 §:n 1 momentti, sellaisena kuin niistä on 135 §:n 1 momentti laissa 1170/2007, sekä

lisätään lakiin uusi 1 a, 8 a, 8 b, 9 a, 10 a—10 c, 12 a, 12 b, 21 a—21 c, 135 a, 141 a ja 141 b § sekä 11 §:ään uusi 2 momentti ja 114 §:ään uusi 5 momentti seuraavasti:

1 luku

Lain tarkoitus

1 a §

Lain soveltaminen apurahansaajaan

Tässä laissa säädetään myös tieteellistä tutkimusta tekevän tai taiteellista toimintaa harjoittavan apurahansaajan oikeudesta 1 §:n 1 momen-

tissa tarkoitettuihin eläkkeisiin ja kuntoutukseen sekä hänen edunsaajansa oikeudesta perhe-eläkkeeseen ja ryhmähenkivakuutuskorvaukseen.

Suomessa asuvan apurahansaajan, joka työskentelee Suomesta myönnetyn apurahan turvin, on vakuutettava itsensä Maatalousyrittäjien eläkelaitoksessa vanhuuden, työkyvyttömyyden ja kuoleman varalta siten kuin tässä laissa säädetään.

2 §

Keskeiset määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

5) *työtulolla* maatalousyrittäjälle 14 §:n ja apurahansaajalle 21 a §:n mukaisesti vahvistettua vuotuista työtuloa;

8 a §

Apurahansaaja

Tässä laissa apurahansaajalla tarkoitetaan Suomessa asuvaa henkilöä, joka olematta työsuhteessa apurahan myöntäjään tekee Suomessa tieteellistä tutkimusta tai harjoittaa taiteellista toimintaa hänelle Suomesta henkilökohtaisesti myönnetyn apurahan turvin. Sama koskee henkilöä, joka vastaavasti työsuhteessa olematta tekee työtä tutkija- tai taiteilijaryhmässä, jolle apuraha on myönnetty. Edellä tarkoitettuna apurahansaajana pidetään myös henkilöä, joka työsuhteessa ollessaan tai yrittäjätoimintaa harjoittaessaan saa apurahan työsuhteesta tai yrittäjätoiminnasta erillään tehtävää tutkimusta tai taiteellista toimintaa varten. Suomessa asumista ei kuitenkaan edellytetä apurahansaajalta, johon sovellettaisiin Suomen sosiaaliturvalainsäädäntöä EY:n sosiaaliturvasopimuksen soveltavaa lainsäädäntöä koskevien määräysten perusteella.

Suomessa tehtävään tieteelliseen tutkimukseen tai taiteellisen toiminnan harjoittamiseen rinnastetaan tutkimuksen tekeminen tai taiteellisen toiminnan harjoittaminen ulkomailla, jos apuraha on myönnetty Suomesta muualla kuin Suomessa tehtävää tutkimusta tai harjoitettavaa taiteellista toimintaa varten.

Edellä tarkoitettuna tieteellisen tutkimuksen tekemisenä tai taiteellisen toiminnan harjoittamisena ei pidetä ammatilliseen perustutkintoon, ammattikorkeakoulututkintoon tai alempaan tai ylempään korkeakoulututkintoon liittyvää opiskelua tai opinnäytetyötä.

8 b §

Lain soveltamisalan ulkopuolelle jäävä apurahansaajan työ

Tämä laki ei koske apurahansaajan työtä:

1) ennen 18 vuoden iän täyttämistä seuraavan kalenterikuukauden alkua, eikä työtä, joka jatkuu sen kalenterikuukauden jälkeen, jona apurahansaaja täyttää 68 vuotta;

2) joka ei ole jatkunut 18 vuoden iän täyttämistä seuraavan kalenterikuukauden alun jälkeen yhdenjaksoisesti vähintään neljä kuukautta;

3) joka on alkanut tai jatkunut sen jälkeen, kun hän on siirtynyt työeläkelakien mukaiselle vanhuuseläkkeelle;

4) ajalta, jona apurahansaajalle arvioitava vuotuinen työtulo on pienempi kuin 2 752,07 euroa;

5) jos apurahansaajaan ei sovelleta Suomen sosiaaliturvalainsäädäntöä EY:n sosiaaliturvasopimuksen tai sosiaaliturvasopimuksen sovellettavaa lainsäädäntöä koskevien määräysten perusteella.

9 a §

Apurahansaajaa koskevat säännökset

Apurahansaajan oikeus vanhuuseläkkeeseen, osa-aikaeläkkeeseen, kuntoutukseen ja työkyvyttömyyseläkkeeseen sekä apurahansaajan edunsaajan oikeus perhe-eläkkeeseen ja ryhmähenkivakuutuskorvaukseen määräytyy samalla tavalla kuin maatalousyrittäjällä ja hänen edunsaajallaan. Mitä tässä laissa ja maatalousyrittäjän eläkelain voimaannpanosta annetussa laissa (1281/2006) säädetään maatalousyrittäjästä ja maatalousyrittäjätoiminnasta koskee vastaavasti myös apurahansaajaa ja apurahalla työskentelyä, jollei apurahansaajasta ja apurahalla työskentelystä erikseen muuta säädetä.

Apurahansaajaa ja apurahalla työskentelyä ei kuitenkaan koske, mitä säädetään tämän lain:

1) 3 §:ssä maatalousyrittäjästä, 4 §:ssä maatalousyrittäjän perheenjäsenestä, 5 §:ssä maatalousyrittäjästä osakeyhtiössä tai muussa yhtei-

sössä, 6 §:ssä viljelmästä, 7 §:ssä lain soveltamisalan ulkopuolelle jäävästä maatalousyrittäjätoiminnasta, 8 §:ssä maatalousyrittäjätoiminnasta ulkomailla, 10 §:ssä maatalousyrittäjän vakuuttamisesta, 12 §:ssä eläkelaitoksen valvontavelvollisuudesta ja maatalousyrittäjän pakkovakuuttamisesta, 13 §:ssä vakuutuksesta maatalousyrittäjälle, jolle vakuuttamisen alaraja ei täyty sekä maatalousyrittäjälle, joka on vanhuuseläkkeellä, 14 §:ssä työtulon vahvistamisesta ja tarkistamisesta, 15 §:ssä viljelmän työtulosta, 16 §:ssä viljellyn maatalousmaan tulosta, 17 §:ssä kasvullisen metsämaan työtulosta, 18 §:ssä viljelmän työtulon jaosta, 19 §:ssä maatalousyrittäjän perheenjäsenen työtulosta, 20 §:ssä poronmistajan työtulosta ja 21 §:ssä työkyvyttömyys- tai osa-aikaeläkkeellä olevan maatalousyrittäjän työtulosta;

2) 24 §:ssä laiminlyöntikorotuksesta ja 26 §:n 2—4 momentissa maatalousyrittäjän vastuusta työeläkevakuutusmaksusta; eikä

3) 115 §:ssä Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen maatalousyrittäjien työterveyshuoltoon liittyvistä tehtävistä, 141 §:ssä maatalousyrittäjän tietojenantovelvollisuudesta ja 144 §:ssä maatalousyrittäjien työterveyshuollon tilakäyntirekisteristä.

3 luku

Eläketurvan järjestäminen

10 §

Maatalousyrittäjän vakuuttaminen

10 a §

Apurahansaajan vakuuttaminen

Apurahansaaja on velvollinen ottamaan 1 a §:ssä tarkoitetun vakuutuksen, kun hänelle on myönnetty Suomesta apuraha, jonka turvin hän työskentelee Suomessa yhdenjaksoisesti vähintään neljä kuukautta ja hänen saamansa apurahan määrä 21 a §:ssä säädetyllä tavalla vuotuisiksi työtuloksi muunnettuna on vähintään

2 752,07 euroa vuodessa. Apurahansaaja liittää myös tämän lain mukaiseen ryhmähenkivakuutukseen.

Apurahansaaja on velvollinen ottamaan 1 momentissa tarkoitetun vakuutuksen Maatalousyrittäjien eläkelaitoksesta kolmen kuukauden kuluessa apurahalla työskentelyn alkamisesta. Eläkelaitos vahvistaa vakuutuksen apurahansaajan esittämän apurahapäätöksen tai apurahan myöntäjän 141 b §:n nojalla tekemän ilmoituksen perusteella. Apurahapäätöksestä tai sen lisäksi esitettävästä muusta selvityksestä tai 141 b §:n mukaisesta ilmoituksesta on ilmentävä apurahansaajan saaman henkilökohtaisen apurahan määrä.

Apurahalla työskentelyn katsotaan alkavan ja päättyvän apurahapäätöksessä tai 141 b §:ssä tarkoitetussa ilmoituksessa mainitun työskentelyajan mukaisesti. Muussa tapauksessa apurahalla työskentelyn katsotaan alkavan apurahansaajan ilmoittamana alkamispäivänä ja jatkuvan hänen ilmoittamaansa päättymispäivään. Apurahalla työskentelyn voidaan kuitenkin katsoa alkaneen aikaisintaan apurahan myöntämispäätöksestä lukien. Vakuutus vahvistetaan edellä tarkoitetulle työskentelyajalle.

Vakuutusta ei voi vahvistaa takautuvasti pidemmältä ajalta kuin kulumassa olevalta ja sitä välittömästi edeltäneeltä kalenterivuodelta. Jos vakuuttamisvelvollisuus on laiminlyöty edellä tarkoitettua aikaisemmalta ajalta, oikeus tämän lain mukaiseen eläkkeeseen on tältä osin menetetty.

10 b §

Apurahansaajan vakuutuksen voimassaolo ja sen päätyminen

Edellä 10 a §:n 3 momentissa tarkoitetun vakuutuksen voimassaolo jatkuu apurahansaajan muussa maassa kuin EU- tai ETA-maassa tai sosiaaliturvasopimusmaassa asumisesta ja työskentelystä huolimatta, jos häneen sovelletaan edelleen Suomen sosiaaliturvalainsäädäntöä asumiseen perustuvan sosiaaliturvalainsäädännön soveltamisesta annetun lain (1573/1993) nojalla. Edellä tarkoitetun vakuutuksen voimassa-

olo jatkuu myös apurahansaajan EU- tai ETA-maassa tai sosiaaliturvasopimusmaassa asumisesta ja työskentelystä huolimatta, jos apurahansaajaan sovelletaan Suomen sosiaaliturvalainsäädäntöä EY:n sosiaaliturva-asetuksen tai sosiaaliturvasopimuksen määräysten nojalla.

Jos apurahansaajalle vahvistetussa vakuutuksessa huomioon otettu työskentely keskeytyy vähintään neljän kuukauden ajaksi apurahansaajan sairauden, kuntoutuksen, lapsen syntymän tai alle kolmevuotiaan lapsen hoidon, asevelvollisuuden, siviilipalveluksen tai näihin verrattavan syyn vuoksi ja apurahansaaja on ilmoittanut työskentelynsä keskeytymisestä myös apurahansaajan myöntäjälle, vakuutus voidaan apurahansaajan hakemuksesta keskeyttää sitä seuraavan kalenterikuukauden alusta, jona apurahalla työskentely on keskeytynyt. Kun apurahansaaja keskeytyksen jälkeen aloittaa uudelleen apurahalla työskentelyn, vakuutuksen voimassaoloa jatketaan apurahansaajan hakemuksesta alkuperäisen vakuutus päätöksen mukaan jäljellä olevalle, vähintään neljän kuukauden työskentelyajalle.

Vakuutuksen voimassaolo päättyy 10 a §:n 3 momentissa tarkoitettua päättymispäivää aikaisemmin, jos apurahansaajan ilmoituksen tai muun selvityksen perusteella käy ilmi, että apurahansaaja on lopettanut 10 a §:ssä tarkoitettua työskentelyn tai jos hän ei enää muuten ole vakuuttamisvelvollinen. Maatalousyrittäjien eläkelaitos voi selvityksen saatuaan tarkistaa 10 a §:n 3 momentin nojalla annettua päätöstä siten, että vakuutus päätetään takautuvasti siihen päivään, jolloin vakuuttamisen edellytykset eivät täyty.

10 c §

Maatalousyrittäjätoimintaa harjoittavan apurahansaajan vakuuttaminen

Jos maatalousyrittäjä tekee myös tämän lain piiriin kuuluvaa työtä apurahansaajana, vakuutus maatalousyrittäjätoiminnasta ja työskentelystä apurahansaajana vahvistetaan erikseen.

11 §

Ryhmähenkivakuutuksen vakuutusehdot

Edellä 1 momentissa tarkoitettuja ryhmähenkivakuutuksen ehtoja sovelletaan myös 10 a §:n mukaan vakuutettuun apurahansaajaan. Mitä mainituissa ehdoissa määrätään maatalousyrittäjästä, koskee vastaavasti myös apurahansaajaa.

12 §

Eläkelaitoksen valvontavelvollisuus ja maatalousyrittäjän pakkovakuuttaminen

12 a §

Eläkelaitoksen valvontavelvollisuus ja apurahansaajan pakkovakuuttaminen

Maatalousyrittäjien eläkelaitos valvoo, että apurahansaaja täyttää tämän lain mukaisen vakuuttamisvelvollisuutensa. Apurahansaaja on velvollinen antamaan eläkelaitokselle tietoja siten kuin 141 a §:ssä säädetään.

Jos apurahansaaja on laiminlyönyt tämän lain mukaisen vakuutuksen ottamisen, eläkelaitoksen on kehotettava apurahansaajaa korjaamaan laiminlyöntinsä. Jos apurahansaaja ei eläkelaitoksen asettamassa määräajassa korjaa laiminlyöntiään, eläkelaitos vakuuttaa apurahansaajan tämän lain mukaisesti (*pakkovakuuttaminen*).

Kun apurahansaaja pakkovakuutetaan, vakuutuksen alkamiseen ja eläkeoikeuteen takautuvalla ajalla sovelletaan, mitä 10 a §:n 3 ja 4 momentissa säädetään. Pakkovakuuttamisen yhteydessä eläkelaitos vahvistaa apurahansaajalle työtulon hankitun selvityksen tai sen puuttuessa arvioidun perusteella sekä perii työeläkevakuutusmaksun.

12 b §

Vakuuttamisvelvollisuuden kiertäminen

Jos tämän lain mukaisen vakuuttamisvelvollisuuden kiertämiseksi tai muusta vastaavasta

syystä oikeustoimelle on annettu sellainen sisältö, joka ei vastaa asian todellista luonnetta tai tarkoitusta, vakuutusmaksua määrättäessä tai asiaa käsiteltäessä on meneteltävä asian todellisen luonteen tai tarkoituksen mukaisesti.

14 §

Maatalousyrittäjän työtulon vahvistaminen ja tarkistaminen

Maatalousyrittäjien eläkelaitos vahvistaa vakuutuksen alkaessa maatalousyrittäjälle vuotuisen työtulon. Maatalousyrittäjälle vahvistetaan se työtulo, jonka voidaan kohtuudella arvioida jatkuvasti vastaavan hänen työpanostaan tämän lain piiriin kuuluvassa maatalousyrittäjätoiminnassa.

21 a §

Apurahansaajan työtulon vahvistaminen

Maatalousyrittäjien eläkelaitos vahvistaa 10 a §:ssä tarkoitetun työskentelyn alkamisesta lukien apurahansaajalle vuotuisen työtulon mainitun pykälän 3 momentissa tarkoitetulle työskentelyajalle. Apurahansaajan vuotuinen työtulo määritetään siten, että hänelle työtä varten myönnetty apuraha jaetaan apurahalla työskentelyaikaan sisältyvien päivien lukumäärällä ja näin saatu rahamäärä kerrotaan kolmellasadalla kuudellakymmenellä.

Jos apurahan myöntöpäätöksestä tai 141 b §:n mukaisesta ilmoituksesta ilmenee, että osa apurahasta on myönnetty apurahalla työskentelystä aiheutuvien materiaali- ja muiden kulujen korvaamiseen, apurahansaajan on esitettävä Maatalousyrittäjien eläkelaitokselle laskelma kuluja vastaavasta osuudesta. Ennen vuotuisen työtulon vahvistamista eläkelaitoksen arvioima kulua vastaava osuus vähennetään myönnetystä apurahasta.

Jos samalle tai osittain samalle työskentelyajalle on myönnetty useampia apurahoja, joista kukin täyttää 10 a §:n 1 momentissa säädetyt ehdot, vuotuinen työtulo vahvistetaan kullakin

apurahalla työskentelyn osalta erikseen 1 ja 2 momentissa säädetyllä tavalla.

21 b §

Työkyvyttömyys- tai osa-aikaeläkkeellä olevan apurahansaajan työtulo

Työkyvyttömyyseläkkeeseen oikeutetun apurahansaajan työtuloksi vahvistetaan eläketapahumasta alkaen työtulo, joka vastaa hänen jäljellä olevaa työkykyään apurahalla tehtävään työhön.

Osa-aikaeläkettä saavan apurahansaajan työtulo on puolet tämän lain 36 §:n 4 momentin 1 kohdassa tarkoitetusta vakiintuneesta työtulosta, jos apurahansaaja tämän lain mukaisella osa-aikaeläkkeellä ollessaan jatkaa työtään apurahansaajana.

21 c §

Maatalousyrittäjätoimintaa harjoittavan apurahansaajan työtulon vahvistaminen

Jos maatalousyrittäjä tekee myös tämän lain piiriin kuuluvaa työtä apurahansaajana, työtulo 3 §:n mukaisesta maatalousyrittäjätoiminnasta vahvistetaan erikseen noudattaen, mitä 14—21 §:ssä säädetään ja erikseen työtulo työskentelystä apurahansaajana, noudattaen, mitä 21 a ja 21 b §:ssä säädetään.

22 §

Työeläkevakuutusmaksu

Tämän lain mukaisen eläketurvan kustantamiseksi maatalousyrittäjä ja apurahansaaja on velvollinen suorittamaan työtulon perusteella lasketun työeläkevakuutusmaksun.

Maatalousyrittäjän ja apurahansaajan 53 ikävuoden täyttämistä seuraavan kalenterivuoden alusta lukien työeläkevakuutusmaksun perusprosentiksi vahvistetaan kuitenkin 3 momentissa tarkoitettu perusprosentti lisätyinä yhtä monella prosenttiyksiköllä kuin työntekijän eläkelain

153 §:ssä tarkoitettu 53 vuotta täyttäneiden eläkemaksu ylittää sitä nuorempien eläkemaksun.

23 §

Ryhmähenkivakuutusmaksu

Tämän lain 10 §:n mukaan vakuutettava maatalousyrittäjä ja 10 a §:n mukaan vakuutettava apurahansaaja on velvollinen ryhmähenkivakuutusta varten suorittamaan vakuutusmaksun, jonka perusteet sosiaali- ja terveystieteiden ministeriö vahvistaa Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen hakemuksesta. Maatalousyrittäjien ryhmähenkivakuutuksen vakuutusmaksu lasketaan vuotuisena tasamaksuna siten, että maksujen yhteismäärän tulee kattaa kaksi kolmannesta maatalousyrittäjien ryhmähenkivakuutuksen korvausmenoista. Myös apurahansaajien ryhmähenkivakuutuksen vakuutusmaksu lasketaan vuotuisena tasamaksuna siten, että maksujen yhteismäärän tulee kattaa kaksi kolmannesta apurahansaajien ryhmähenkivakuutuksen korvausmenoista.

Tämän lain 10 §:n mukaan vakuutettu maatalousyrittäjä, joka on vakuutettu myös 10 a §:n mukaisesti apurahansaajana, on velvollinen suorittamaan vain maatalousyrittäjien ryhmähenkivakuutuksen vakuutusmaksun siltä ajalta, jona 10 ja 10 a §:n mukaiset vakuutukset ovat samanaikaisesti voimassa.

Tässä pykälässä tarkoitettuun vakuutusmaksuun sovelletaan myös, mitä 22 §:n mukaisesta työeläkevakuutusmaksusta säädetään 24—30 §:ssä. Apurahansaajien ryhmähenkivakuutuksen vakuutusmaksuun ei kuitenkaan sovelleta 24 §:ää.

25 §

Työeläkevakuutusmaksun viivästyskorko

Jos maatalousyrittäjä tai apurahansaaja on laininlyönyt työeläkevakuutusmaksun suorittamisen, eläkelaitoksella on oikeus periä sille suorituksen viivästymisen ajalta korkolain

(633/1982) 4 §:n 1 momentissa tarkoitetun korkokannan mukainen vuotuinen viivästyskorko.

26 §

Maatalousyrittäjän ja apurahansaajan vastuu työeläkevakuutusmaksusta

Maatalousyrittäjä ja apurahansaaja vastaa henkilökohtaisesti tässä laissa tarkoitetusta työeläkevakuutusmaksusta.

27 §

Työeläkevakuutusmaksun perinnän keskeyttäminen

Jos maatalousyrittäjä ja apurahansaaja hakee muutosta tämän lain perusteella annettuun päätökseen, eläkelaitos voi keskeyttää työeläkevakuutusmaksun perinnän, kunnes muutoksenhaku on käsitelty, jos muutoksenhakuelimen ratkaisulla voi olla vaikutusta työeläkevakuutusmaksuun. Jos maatalousyrittäjä tai apurahansaaja hakee eläkettä, eläkelaitos voi niin ikään keskeyttää työeläkevakuutusmaksun perinnän, kunnes eläkehakemus on ratkaistu, jos ratkaisulla voi olla vaikutusta työeläkevakuutusmaksuun.

29 §

Työeläkevakuutusmaksun vanhentuminen

Työeläkevakuutusmaksu on perittävä maatalousyrittäjältä, apurahansaajalta tai 26 §:ssä tarkoitetulta muulta maksuvelvolliselta viimeistään maksuunpanovuotta välittömästi seuraavien viiden kalenterivuoden kuluessa. Jos työeläkevakuutusmaksua ei ole sanotun ajan kuluessa maksettu, työeläkevakuutusmaksu on vanhentunut.

114 §

Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen tehtävät

Maatalousyrittäjien eläkelaitos voi käyttää nimestään lyhennettä Mela.

125 §

Vastuuvelka ja vastuuvelan kate

Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen on kirjattava sosiaali- ja terveysministeriön eläkelaitoksen hakemuksesta vahvistamien perusteiden mukaisesti vastuuvelkana maatalousyrittäjille tämän lain mukaisen eläketurvan järjestämisestä johtuvien tulevien menojen peittämiseen tarvittavat varat siihen määrään asti, johon eläkelaitoksen ne tulot, joita ei ole käytettävä muihin tarkoituksiin, riittävät mainittujen menojen peittämiseen.

Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen on kirjattava sosiaali- ja terveysministeriön eläkelaitoksen hakemuksesta vahvistamien perusteiden mukaisesti vastuuvelkana apurahansaajille tämän lain mukaisen eläketurvan järjestämisestä johtuvien tulevien menojen peittämiseen tarvittavat varat siihen määrään asti, johon eläkelaitoksen ne tulot, joita ei ole käytettävä muihin tarkoituksiin, riittävät mainittujen menojen peittämiseen.

Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen vastuuvelka muodostuu edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen vastuuvelkojen yhteismäärästä. Apurahansaajien tämän lain mukaisen eläketurvan järjestämisestä johtuvat tulot ja menot on pidettävä erillään eläkelaitoksen muista tuloista ja menoista.

Eläkelaitoksen on 3 momentissa tarkoitettua vastuuvelkaa sekä muita vastuuvelkaan rinnastettavia eriä katettaessa noudatettava eläkelaitoksen vakavaraisuusrajan laskemisesta ja vastuuvelan kattamisesta annettua lakia (1114/2006) ottaen lisäksi soveltuvin osin huo-

mioon, mitä vakuutusyhtiölain (521/2008) 10 luvun 3 §:n 2 ja 3 kohdassa sekä 25 §:n 3 kohdassa säädetään. Tarkemmat säännökset vastuuvélkaan rinnastettavista ja vähennettävistä eristä annetaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

135 §

Eläkelaitoksen ja valtion vastuu maatalousyrittäjien eläkkeistä ja muista etuuksista

Tämän lain mukaisten maatalousyrittäjien eläkkeiden, 136 §:n 1 momentin mukaisten palkattomilta ajoilta karttuneiden eläkkeiden osien sekä maatalousyrittäjien muiden etuuksien kustannuksista vastaavat Maatalousyrittäjien eläkelaitos ja valtio. Eläkelaitoksen kustannettava osuus muodostuu eläkelaitoksen saamista maatalousyrittäjien vakuutusmaksuista, joista on vähennetty eläkelaitoksen kohtuulliset hoitokulut, ja sijoitusten tuotoista. Valtio vastaa edellä tässä momentissa tarkoitetuista kustannuksista muilta osin. Ryhmähenkivakuutuksen korvausmenoista valtion vastuulla on kuitenkin yksi kolmannes. Vakuutusmaksuina ei oteta huomioon niitä maksamatta jääneitä vakuutusmaksuja, jotka on jätetty ulosottotoimin perittäviksi tai valvottu konkurssissa. Vakuutusmaksuina ei myöskään oteta huomioon sellaisia maksamatta olevia vakuutusmaksuja, jotka sisältyvät yrityksen saneerausesta annetussa laissa (47/1993) tarkoitettuun saneerausohjelmaan tai yksityishenkilön velkajärjestelystä annetussa laissa (57/1993) tarkoitettuun maksuohjelmaan taikka sellaiseen vapaaehtoiseen velkajärjestelyyn, joka sisällöltään vastaa mainituissa laeissa säädettyjä periaatteita.

Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen hakemuksesta ne perusteet, joiden mukaan lasketaan 1 momentis-

sa tarkoitetut kohtuulliset hoitokulut sekä 1 ja 2 momentissa tarkoitettu sijoitusten tuotto.

135 a §

Eläkelaitoksen ja valtion vastuu apurahansaajien eläkkeistä ja muista etuuksista

Tämän lain mukaisten apurahansaajille myönnettyjen eläkkeiden, 136 §:n 1 momentin mukaisten palkattomilta ajoilta karttuneiden eläkkeiden osien sekä apurahansaajien muiden etuuksien kustannuksista vastaavat Maatalousyrittäjien eläkelaitos ja valtio. Eläkelaitoksen kustannettava osuus muodostuu eläkelaitoksen saamista apurahansaajien vakuutusmaksuista, joista on vähennetty eläkelaitoksen kohtuulliset hoitokulut, ja sijoitusten tuotoista. Valtio vastaa edellä tässä momentissa tarkoitetuista kustannuksista muilta osin. Apurahansaajien ryhmähenkivakuutuksen korvausmenoiosta valtion vastuulla on kuitenkin yksi kolmannes. Vakuutusmaksuina ei oteta huomioon niitä maksamatta jääneitä vakuutusmaksuja, jotka on jätetty ulosottotoimin perittäviksi tai valvottu konkurssissa. Apurahansaajien vakuutusmaksuina ei myöskään oteta huomioon sellaisia maksamatta olevia vakuutusmaksuja, jotka sisältyvät yksityishenkilön velkajärjestelystä annetussa laissa tarkoitettuun maksuohjelmaan taikka sellaiseen vapaaehtoiseen velkajärjestelyyn, joka sisällöltään vastaa mainitussa laissa säädettyjä periaatteita.

Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen hakemuksesta ne perusteet, joiden mukaan lasketaan 1 momentissa tarkoitettut kohtuulliset hoitokulut sekä 1 momentissa tarkoitettu sijoitusten tuotto.

Valtion tulee suorittaa kunakin vuonna valtion osuuden ennakkona määrä, joka vastaa valtion 1 momentin mukaisena osuutena suoritettavaksi arvioitua määrää.

Valtion osuuden ja ennakon suorittamisesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

141 a §

Apurahansaajan velvollisuus antaa tietoja

Apurahansaaja on velvollinen viipymättä antamaan Maatalousyrittäjien eläkelaitokselle tiedot vähintään neljän kuukauden työskentelyajalle myönnetyn, vähintään 917,36 euron suuruisen apurahan turvin aloittamastaan työskentelystä ja tämän lain mukaisesti vakuutetun apurahalla työskentelyn päättymisestä.

Apurahansaajan 1 momentissa tarkoitetusta ilmoitusvelvollisuudesta riippumatta eläkelaitos voi vaatia apurahansaajalta selvityksen 1 momentissa tarkoitetuista sekä muista vastaavista seikoista, jotka voivat vaikuttaa apurahansaajan tämän lain mukaiseen vakuuttamisvelvollisuuteen, työeläkevakuutusmaksuun, vakuutuksen hoitoon ja työtuloon.

Jos kysymyksessä on apuraha, joka on myönnetty tieteellistä tutkimusta tekeväälle tai taiteellista toimintaa harjoittavalle henkilölle ja hänen työryhmälleen, apurahapäätöksessä mainittu henkilö on velvollinen ilmoittamaan Maatalousyrittäjien eläkelaitokselle hänen työryhmässään työskentelevien henkilöiden nimet ja yhteystiedot tämän lain mukaisen vakuuttamisvelvollisuuden selvittämistä varten.

141 b §

Apurahan myöntäjän velvollisuus antaa tietoja

Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen tämän lain 12 a §:ssä säädetyn valvontavelvollisuuden toteuttamiseksi 8 a §:ssä tarkoitettun apurahan myöntäjän on kirjallisesti ilmoitettava Maatalousyrittäjien eläkelaitokselle, kun se on myöntänyt 8 a §:ssä tarkoitettulle apurahansaajalle vähintään neljän kuukauden työskentelyajalle apurahan, joka on vähintään 917,36 euroa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettussa ilmoituksessa on mainittava apurahansaajan nimi, henkilötunnus, myönnetyn apurahan määrä ja käyttötarkoitus sekä se, sisältyykö apurahaan myös 21 a §:n 2 momentissa tarkoitettuja kuluja. Jos apuraha on myönnetty tietylle työskentelyajalle, ilmoituksessa on lisäksi mainittava työskentely-

aika, jolle apuraha on myönnetty. Ilmoitus on tehtävä viimeistään kolmen kuukauden kuluessa apurahan maksamisen alkamisesta. Tiedot voidaan luovuttaa Maatalousyrittäjien eläkelaitokselle myös sähköisessä muodossa noudattaen, mitä sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetussa laissa (13/2003) säädetään.

Maatalousyrittäjien eläkelaitoksella on myös oikeus salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä saada maksutta apurahan myöntäjältä käsiteltävänä olevan asian ratkaisemiseksi välttämättömät tiedot myönnetystä apurahasta sekä sen perusteena olevasta hakemuksesta.

154 §

Ajanjaksojen pituuksien laskeminen

Laskettaessa ajanjaksojen pituuksia kalenterikuukauteen katsotaan sisältyvän 30 päivää, kun:

- 1) arvioidaan, sovelletaanko maatalousyrittäjään tai apurahansaajaan tätä lakia;
- 2) määrätään tämän lain 21 a §:n mukaista työtuloa;
- 3) määrätään tämän lain mukaista työeläkevakuutusmaksua;
- 4) lasketaan tämän lain mukaista eläkettä; ja
- 5) maksetaan kuntoutusrahaa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2009.

Lakia sovelletaan lain voimaantulon jälkeen myönnettyllä apurahalla työskentelyyn.

Apurahansaaja, jolle on ennen tämän lain voimaantuloa myönnetty apuraha, voi kuitenkin ottaa tämän lain 10 a §:ssä tarkoitettua eläkevakuu-

tuksen Maatalousyrittäjien eläkelaitoksesta, jos hänen apurahalla työskentelynsä alkaa tai jatkuu lain voimaantulon jälkeen kestäen yhdenjaksoisesti vähintään neljä kuukautta ja apurahan määrä vuotuisesti työtuloksi muutettuna on tämän lain voimaantulon jälkeiseltä työskentelyajalta vähintään 2 752,70 euroa ja apurahansaajan työskentely tämän lain voimaantulon jälkeen täyttää muutenkin tässä laissa säädetty apurahansaajan vakuuttamisen edellytykset. Tällöin vakuutuksen voi ottaa kuuden kuukauden kuluessa lain voimaantulosta tai, jos apurahalla työskentely alkaa lain voimaantulon jälkeen, kuuden kuukauden kuluessa työskentelyn alkamisesta. Vakuutus voidaan vahvistaa aikaisintaan lain voimaantulosta lukien eikä sitä voida vahvistaa takautuvasti pidemmältä ajalta kuin edellä tarkoitettua kuuden kuukauden ajalta. Jos apurahansaaja ottaa edellä tarkoitettua vakuutuksen edellä säädettyssä kuuden kuukauden määräajassa, apurahansaajan työskentelyyn sovelletaan tätä lakia, jollei edellä olevasta muuta johdu. Mitä lain 141 b §:ssä säädetään apurahan myöntäjän velvollisuudesta antaa tietoja, ei kuitenkaan koske ennen lain voimaantuloa myönnettyjä apurahoja. Tämän momentin perusteella vakuutuksen ottanut apurahansaaja on pidettävä tämän lain 10 a §:n mukaisena vakuuttamisvelvollisena apurahansaajana muuta sosiaaliturvalainsäädäntöä sovellettaessa.

Mitä 3 momentissa säädetään, ei kuitenkaan koske ennen lain voimaantuloa myönnettyllä taitelijaprofessorin viroista ja valtion taitelija-apurahoista annetun lain (734/1969) mukaisella viisivuotisella apurahalla työskentelyyn, johon liittyy mainitun lain 3 b—3 e §:n, sellaisina kuin ne ovat voimassa tämän lain voimaan tullessa, mukainen eläketurva. Mainittua 3 momenttia ei myöskään sovelleta ennen lain voimaantuloa myönnettyllä yli viisivuotisella valtion taiteilija-apurahalla työskentelyyn.

Tämän lain 10 a §:n 4 momenttia sovelletaan siten, että vakuutus vahvistetaan takautuvasti, kuitenkin aikaisintaan 1 päivästä tammikuuta 2009.

Tässä laissa tarkoitettua rahamäärät ja rajamäärät vastaavat työntekijän eläkelain

(395/2006) 96 §:ssä tarkoitetun palkkakertoimen arvoa yksi (1,000) vuonna 2004.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Laki

taiteilijaprofessorin viroista ja valtion taiteilija-apurahoista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan taiteilijaprofessorin viroista ja valtion taiteilija-apurahoista 28 päivänä marraskuuta 1969 annetun lain (734/1969) 3 a §:n 3 momentti ja 3 b—3 e §, sellaisina kuin ne ovat, 3 a §:n 3 momentti laissa 143/1995, 3 b—3 d § laissa 947/1981 ja mainitussa laissa 143/1995 sekä 3 e § mainitussa laissa 947/1981, sekä

muutetaan 3 ja 4 c §, sellaisina kuin ne ovat, 3 § mainitussa laissa 143/1995 sekä laeissa 367/2000 ja 196/2005 ja 4 c § laissa 666/2002, seuraavasti:

3 §

Valtion talousarvioon otetaan vuosittain määräraha, josta jaetaan taiteenharjoittajien työskentelyn ja opintojen tukemiseksi eri taiteen aloilla 545 apurahavuotta vastaava määrä valtion taiteilija-apurahoina. Apurahakausi voi olla vähintään kuusi kuukautta ja enintään viisi vuotta.

Opetusministeriö päättää valtion taiteilija-apurahan suuruudesta.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää, että taiteilija-apuraha voidaan erityisestä syystä myöntää muullekin henkilölle kuin 1 momentissa tarkoitetulle taiteenharjoittajalle.

4 c §

Valtion taidetoimikunta voi asettaa valtion taiteilija-apurahan saamisen ehdoksi, ettei apu-

rahan saaja ole apurahakautenaan palkatussa tehtävässä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivän tammikuuta 2009.

Tällä lailla kumottuja säännöksiä sovelletaan kuitenkin ennen tämän lain voimaantuloa vähintään viisivuotisen valtion taiteilija-apurahan saaneisiin, joiden apurahakausiin liittyy tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukainen vanhuus- ja työkyvyttömyyseläke sekä perhe-eläke.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Laki

maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 23 päivänä joulukuuta 1981 annetun maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/1981) 6 §, 7 §:n 1 momentin 1 kohta, 8 §, 11 §:n 1 ja 2 momentti, 12 §:n 3 momentti, 14 §:n 1 momentti, 15 §:n 1 ja 3 momentti, 17 §:n 1, 2 ja 8 momentti, 18 §:n 1 momentti, 20 § ja 21 §:n 5 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 6 § laeissa 1345/1988, 977/1993, 1274/1997 ja 924/2003, 7 §:n 1 momentin 1 kohta, 11 §:n 1 ja 2 momentti, 17 §:n 1 ja 2 momentti sekä 18 §:n 1 momentti laissa 1287/2006, 8 § laissa 724/2002, 12 §:n 3 momentti laissa 1644/1992, 14 §:n 1 momentti ja 21 §:n 5 momentti laissa 1362/2004, 15 §:n 1 momentti laissa 1172/2007, 15 §:n 3 momentti ja 20 § mainitussa laissa 924/2003 ja 17 §:n 8 momentti laissa 1415/2006, sekä

lisätään 1 §:ään uusi 3 momentti, lakiin siitä mainitulla lailla 977/1993 kumotun 4 ja 5 §:n tilalle uusi 4 ja 5 §, lakiin uusi 6 a § sekä 12 §:ään, sellaisena kuin se on mainituissa laeissa 1644/1992, 977/1993, 1362/2004 ja 1287/2006, uusi 3 momentti, jolloin muutettu 3 momentti ja nykyinen 4 momentti siirtyvät 4 ja 5 momentiksi, seuraavasti:

1 §

Suomessa asuvan apurahansaajan ja hänen omaistensa oikeus saada korvausta työvahingosta sekä hautausavun suorittaminen määräytyy myös tämän lain mukaan.

4 §

Apurahansaajalla tarkoitetaan maatalousyrittäjän eläkelain 10 a §:n mukaan vakuuttamisvelvollista apurahansaajaa. Apurahansaajan työnä pidetään hänen sanotun lain 8 a §:ssä tarkoitettua tieteellisen tutkimuksen tekemistä tai taiteellisen toiminnan harjoittamista.

Mitä jäljempänä tässä laissa säädetään maatalousyrittäjästä, koskee myös apurahansaajaa, jollei apurahansaajasta muuta erikseen säädetä.

Apurahansaajaa ei kuitenkaan koske, mitä säädetään:

1) 6 §:ssä maatalousyrittäjän työtaturmasta;

2) 12 §:n 1 ja 2 momentissa vuosityöansion määrittämisestä;

3) 17 §:n 3—7 momentissa maatalousyrittäjän vakuutusmaksun määrittämisestä ja työterveyshuollon tilakäynteistä sekä 22 §:n 4 momentissa maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslaitoksen oikeudesta saada tietoja työterveyshuoltoon kuuluvista maatalousyrittäjistä; ja
4) 21 §:n 1 momentissa vapaaehtoisesta työtaturmavakuutuksesta.

5 §

Työvahingolla tarkoitetaan tässä laissa 6 ja 6 a §:ssä tarkoitettua työtaturmaa sekä ammattitautia.

Ammattitaudilla tarkoitetaan sairautta, joka sen mukaan kuin ammattitautilaissa (1343/1988) säädetään, maatalousyrittäjätyössä tai apurahansaajan työssä on aiheutunut fysikaalisista, kemiallisista tai biologisista tekijöistä.

Työvahingon katsotaan sattuneen silloin, kun tapaturma sattui maatalousyrittäjälle tai apurahansaajalle tai kun ammattitauti ilmeni.

Työtaturman tai ammattitaudin seurauksena korvataan myös muun kuin työtaturman aiheuttaman tai ammattitaudiksi katsottavan vamman tai sairauden olennainen paheneminen siten kuin tapaturmavakuutuslain (608/1948) 4 §:n 4 momentissa ja ammattitautilain 1 §:n 2 momentissa säädetään.

6 §

Maatalousyrittäjän työtapaturmalla tarkoitetaan tapaturmaa, joka aiheuttaen vamman tai sairauden on sattunut maatalousyrittäjälle hänen maatalousyrittäjätyössään tai siitä johtuvissa olosuhteissa. Työtapaturmana ei kuitenkaan korvata matkalla asunnosta työpaikalle tai työpaikalta asunnolle eikä asiointimatalla sattunutta tapaturmaa, jollei matka ole liittynyt maatalousyrittäjän maatalousyrittäjätyöhön.

Maatalousyrittäjän 1 momentissa tarkoitettua maatalousyrittäjätyössä tai siitä johtuvissa olosuhteissa saama vamma, joka on syntynyt lyhyehkönä, enintään yhden vuorokauden pituisena aikana ja jota ei korvata ammattitautina, voidaan sen mukaan kuin tapaturmavakuutuslain 4 §:n 2 momentissa säädetään, katsoa työtapaturman aiheuttamaksi.

6 a §

Apurahansaajan työtapaturmalla tarkoitetaan tapaturmaa, joka aiheuttaen vamman tai sairauden on sattunut apurahansaajalle:

1) hänen 4 §:ssä tarkoitettussa apurahansaajan työssä hänen tehdessään tieteellistä tutkimusta tai harjoittaessaan taiteellista toimintaa;

2) 1 kohdassa tarkoitettusta työstä johtuvissa olosuhteissa:

a) apurahansaajan työpaikalla tai työpaikkaan kuuluvalla alueella;

b) matkalla asunnolta työpaikalle tai päinvastoin;

c) hänen ollessaan tieteelliseen tutkimukseen tai taiteelliseen toimintaan kiinteästi liittyvällä asiointimatalla; ja

d) hänen ollessaan tieteelliseen tutkimukseen tai taiteelliseen toimintaan liittyvällä työmatkalla, ja tapaturma on sattunut apurahansaajalle olosuhteissa, jotka kiinteästi liittyvät 1 kohdassa tarkoitettuun työhön.

Apurahansaajan 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettussa työssä tai 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettussa työstä johtuvissa olosuhteissa saama vamma, joka on syntynyt lyhyehkönä, enintään yhden vuorokauden pituisena aikana ja jota ei korvata ammattitautina, voidaan sen mukaan

kuin tapaturmavakuutuslain 4 §:n 2 momentissa säädetään, katsoa työtapaturman aiheuttamaksi.

Mitä tässä laissa säädetään työtapaturmasta, sovelletaan myös apurahansaajan vammaan tai sairauteen, joka on aiheutunut edellä 1 momentissa tarkoitetuissa olosuhteissa pahoinpitelystä tai muusta toisen henkilön tahallisesta teosta, noudattaen, mitä tapaturmavakuutuslain 4 a §:ssä säädetään.

7 §

Tämän lain mukaista korvausta suoritetaan, jos työvahinko on sattunut:

1) maatalousyrittäjän eläkelain 3 §:n 1—4 tai 6 kohdassa tarkoitettulle maatalousyrittäjälle sellaisena aikana, jolle hän on velvollinen ottamaan mainitun lain 10 §:n mukaisen vakuutuksen tai maatalousyrittäjän eläkelain 8 a §:ssä tarkoitettulle apurahansaajalle sellaisena aikana, jolle hän on velvollinen ottamaan mainitun lain 10 a §:n mukaisen vakuutuksen;

8 §

Tämän lain mukaista korvausta työvahingosta haetaan vahinkoilmoituksella. Vahinkoilmoitus on toimitettava maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslaitokselle. Vahinkoilmoitukseen on merkittävä vahingoittuneen nimi, henkilötunnus ja muut yksilöinti- ja yhteystiedot. Lisäksi siihen on merkittävä työvahingon laatua, syitä ja sattumisolosuhteita koskevat tiedot, tieto vahingoittuneen muusta yrittäjätoiminnasta ja työsuhteista sekä muut korvausasian käsittelyä varten välttämättömät tiedot. Maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslaitos vahvistaa vahinkoilmoituksen lomakkeen kaavan.

11 §

Maatalousyrittäjän vuosityöansiona pidetään hänen maatalousyrittäjän eläkelain mukaista tuloaan tämän lain 3 §:ssä tarkoitettua maatalousyrittäjätyöstä työvahingon sattumishetkellä. Apurahansaajan vuosityöansiona pidetään hänelle apurahansaajan työstä maatalousyrittäjän eläkelain 21 a §:n mukaan vahvistettua vuo-

tuista työtuloa tai vuotuisten työtulojen yhteismäärää työvahingon sattumishetkellä. Maatalousyrittäjätoimintaa harjoittavan apurahansaajan vuosityöansiona pidetään maatalousyrittäjätyöstä ja apurahansaajan työstä vahvistettujen työtulojen yhteismäärää työvahingon sattumishetkellä.

Maatalousyrittäjälle ja apurahansaajalle, jolla ei työvahingon sattuessa ole voimassa maatalousyrittäjän eläkelain mukaista vakuutusta, määrätään vuosityöansio soveltuvin osin sanotussa laissa säädettyjä perusteita noudattaen.

12 §

Päivärahan suuruus on 4 §:ssä tarkoitetun apurahansaajan työn osalta 1/360 tämän lain 11 §:ssä tarkoitetusta vuosityöansiosta.

Jos maatalousyrittäjä tai apurahansaaja on maatalousyrittäjätyönsä tai apurahansaajan työnsä ohella tehnyt muuta ansiotyötä, otetaan myös hänen siitä saamansa työansio huomioon siten kuin tapaturmavakuutuslain 16 a, 28 ja 28 a §:ssä säädetään.

14 §

Edellä 13 §:n 1 momentissa mainittuja työturvallisuuskuluja varten varataan tapaturmavakuutuksen kokonaiskustannuksista 1,75 prosenttia. Tätä määrää tapaturmavakuutuslaitos käyttää maatalousyrittäjien ja apurahansaajien etuja palvelevan työsuojelun edistämiseen. Mainittuja varoja voidaan käyttää myös maatalousyrittäjien ja apurahansaajien etuja palvelevaa työsuojelua ja työolosuhteiden kehittämistä koskevaan tutkimukseen, koulutukseen ja tiedottamiseen.

15 §

Kokonaiskustannukset rahoitetaan perusturvaosuudella, maatalousyrittäjien ja apurahansaajien vakuutusmaksuosuudella, valtion osuudella ja sijoitusten tuotolla. Sijoitusten tuotto lasketaan sosiaali- ja terveysministeriön maatalousyrittäjän eläkelain 135 §:n 3 momentin nojalla vahvistamien perusteiden mukaisesti. Ko-

konaiskustannuksista vähennetään ennen rahoitusosuuksien määräämistä perustekorkokannan ylittävä sijoitusten nettotuotto. Vastaavasti, jos sijoitusten tuotto ei saavuta perustekorkokannan mukaista tasoa, alitteen määrä lisätään kokonaiskustannuksiin.

Maatalousyrittäjien ja apurahansaajien vakuutusmaksuosuus on 31,8 prosenttia ja valtion osuus on 27,8 prosenttia kokonaiskustannuksista.

17 §

Maatalousyrittäjän ja apurahansaajan, joka on velvollinen ottamaan maatalousyrittäjän eläkelain säädettyä vähimmäiseläketurvaa vastaavan vakuutuksen, on maksettava sanotun vakuutuksen ajalta vakuutusmaksu tämän lain mukaisesti työvahinkoturva varten.

Vakuutusmaksu muodostuu kaikille maatalousyrittäjille samansuuruisesta pohjaosasta ja maatalousyrittäjälle maatalousyrittäjän eläkelain mukaan vahvistetun työtulon perusteella määräytyvästä ansio-osasta. Apurahansaajan vakuutusmaksu on 0,5 kertaa tässä momentissa säädetyllä tavalla määrätty maatalousyrittäjän vakuutusmaksu.

Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa tapaturmavakuutuslaitoksen hakemuksesta vakuutusmaksun perusteet. Maksun suuruus on määrättävä niin, että se vastaa 15 §:n 3 momentissa tarkoitettua maatalousyrittäjien ja apurahansaajien vakuutusmaksuosuutta.

18 §

Mitä maatalousyrittäjän eläkelain 12 §:n 3 ja 4 momentissa, 12 a §:n 3 momentissa sekä 24—30 ja 97 §:ssä sekä maatalousyrittäjän eläkelain nojalla annetussa valtioneuvoston asetuksessa säädetään mainitun lain mukaisesta vakuutusmaksusta, on vastaavasti sovellettava tämän lain mukaiseen maksuun. Apurahansaajiin ei kuitenkaan sovelleta, mitä maatalousyrittäjän eläkelain 24 §:ssä ja 26 §:n 2—4 momentissa sääde-

tään. Tämän lain mukainen vakuutusmaksu peritään maatalousyrittäjän eläkelain mukaisen vakuutusmaksun yhteydessä.

20 §

Työvahinkoturvan järjestämisestä aiheutuva vastuu rahoitetaan perusturvaosuudesta, valtion osuudesta sekä maatalousyrittäjien ja apurahansaajien vakuutusmaksuosuudesta edellä 15 §:n 2 ja 3 momentissa todettujen rahoitusosuuksien suhteessa. Näiden menojen peittämiseen tarvittavat varat tapaturmavakuutuslaitoksen on kirjattava sosiaali- ja terveysministeriön tapaturmavakuutuslaitoksen hakemuksesta vahvistamisen perusteiden mukaisesti korvausvastuuna.

21 §

Maatalousyrittäjällä ja apurahansaajalla, jota koskee tämän lain mukainen työvahinkoturva, on oikeus sosiaali- ja terveysministeriön vahvis-

tamin ehdoin ja maksuin vakuuttaa itsensä muunkin kuin tässä laissa tai tapaturmavakuutuslaissa tarkoitetun tapaturman varalta. Vakuutusta ei voi saada tapaturmavakuutuslain 4 §:n 2 momentin 7 kohdassa tarkoitetun kipeytymisen eikä mainitun lain 4 a §:ssä tarkoitetun pahoinpitelystä tai muusta toisen henkilön tahallisesta teosta aiheutuneen vamman tai sairauden varalta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2009.

Apurahansaajalla ei ole tämän lain nojalla oikeutta korvaukseen sellaisen työvahingon perusteella, joka on sattunut ennen lain voimaantuloa.

Tapaturmavakuutuslaitos voi ryhtyä ennen tämän lain voimaantuloa lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin. Ennen lain voimaantuloa tehdyistä toimenpiteistä aiheutuvat kustannukset luetaan tapaturmavakuutuksen vuoden 2009 kokonaiskustannuksiin.

Laki

tapaturmavakuutuslain 16 a ja 28 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä elokuuta 1948 annetun tapaturmavakuutuslain (608/1948) 16 a §:n 5 momentti ja 28 §:n 5 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1314/2002, seuraavasti:

16 a §

Jos työntekijä tapaturman sattuessa on kahdessa tai useammassa samanaikaisessa työsuhteessa, päiväraha määrätään 1 momentissa tarkoitetulta ajanjaksolta erikseen jokaisen työsuhteen perusteella. Jos työntekijä tapaturman sattuessa tekee maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/1981) mukaan vakuutettua työtä tai tämän lain 57 §:n mukaan vakuutettua muuta yrittäjätyötä, päiväraha on 1/360 maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain mukaisen vakuu-

tuksen tai 57 §:n 1 momentissa tarkoitetun vakuutuksen vuosityöansioista tapaturman sattuesa.

28 §

Jos työntekijä on tapaturman sattuessa tehnyt myös maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain mukaan vakuutettua työtä tai tämän lain 57 §:n 1 momentin mukaan vakuutettua yrittäjätyötä, hänen vuosityöansiossaan otetaan huomi-

oon myös tällaisen vakuutuksen mukainen vuosityöansio tapaturman sattuessa.

Tätä lakia sovelletaan sellaisiin työtapaturmiin, jotka sattuvat, ja sellaisiin ammattitauteihin, jotka ilmenevät tämän lain voimaantulon jälkeen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2009.

Laki

sairausvakuutuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 21 päivänä joulukuuta 2004 annetun sairausvakuutuslain (1224/2004) 1 luvun 4 §:n 9 kohta, 7 luvun 4 §:n 2 momentin 2 kohta, 11 luvun 2 §:n 2 momentti, 18 luvun 14 §:n 2 momentin 8 ja 9 kohta ja 3 momentti sekä 15 §:n 3 momentin 7 ja 8 kohta ja 4 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 1 luvun 4 §:n 9 kohta, 7 luvun 4 §:n 2 momentin 2 kohta, 11 luvun 2 §:n 2 momentti sekä 18 luvun 14 §:n 3 momentti ja 15 §:n 4 momentti laissa 1276/2006 ja 18 luvun 14 §:n 2 momentin 8 ja 9 kohta laissa 1113/2005, sekä

lisätään 18 luvun 14 §:n 2 momenttiin, sellaisena kuin se on mainituissa laeissa 1113/2005 ja 1276/2006, uusi 10 kohta ja 18 luvun 15 §:n 3 momenttiin, sellaisena kuin se on mainituissa laeissa 1113/2005 ja 1276/2006, uusi 9 kohta seuraavasti:

1 luku

Lain tarkoitus ja soveltamisala

4 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

9) *työntekijällä* työ-, virka- tai muussa palvelussuhteessa olevaa henkilöä sekä työntekijän eläkelain (395/2006) 7 §:ssä tarkoitettua henkilöä, jonka työaika ja ansiot täyttävät työttömyysturvalain (1290/2002) 5 luvun 4 §:ssä säädetyt edellytykset ja *yrittäjällä* henkilöä, joka on yrittäjän eläkelain (1272/2006) 1 §:n 2 momentin tai maatalousyrittäjän eläkelain (1280/2006) 1 §:n 2 momentin mukaisesti velvollinen ottamaan saantujen lakien mukaisen vakuutuksen.

7 luku

Päivärahaetuuksien saamisen yleiset edellytykset

4 §

Työnantajan oikeus päivärahaetuuteen

Päivärahaetus:

2) jaetaan yrittäjän eläkelain tai maatalousyrittäjien eläkelain mukaan vakuutetulle henkilölle ja hänen työnantajalleen näiden eläkelakien mukaan vahvistetun työtulon ja työnantajan maksaman palkan suhteessa, jos vakuutettu työskentelee samanaikaisesti yrittäjän eläkelain mukaisena yrittäjänä, maatalousyrittäjän eläkelain mukaisena maatalousyrittäjänä tai apurahansaajana sekä muun työnantajan palveluksessa.

11 luku

Päivärahaetuuksien määrä

2 §

Työtulo

— — — — —
Jos vakuutettu ei ole velvollinen ottamaan yrittäjän eläkelain tai maatalousyrittäjän eläkelain mukaista vakuutusta, hänen työtulonaan otetaan huomioon tuloverolaissa (1535/1992) tarkoitettu ansiotulo elinkeinotoiminnasta, maataloudesta ja yhtymästä, palkkatulo omasta yrityksestä tai maataloudesta, yrittäjätoimintaan liittyvä työkorvaus, hankintatyön arvo, porotalouden ansiotulo ja veronalainen apuraha. Jos vakuutettu, jolla ei ole velvollisuutta ottaa sanottujen lakien mukaista vakuutusta, ottaa vapaaehtoisesti tällaisen vakuutuksen, hänen työtulonaan otetaan kuitenkin huomioon 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu tulo.

— — — — —

18 luku

Sairausvakuutusrahasto ja vakuutusmaksut

14 §

Sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun maksuperuste

— — — — —
Yrittäjän eläkelain tai maatalousyrittäjän eläkelain mukaista kunkin vuoden vahvistettua työtuloa käytetään näiden lakien nojalla vakuutettujen sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun perusteena siltä osin kuin tämä työtulo korvaa:

— — — — —

8) hankintatyön arvon;

9) osakkaan yhtiöstä saaman osingon ansiotulo-osuuden sekä peiteltyyn osingon sellaisen työntekijän osalta, jota ei pidetä mainittuun yhtiöön työsuhhteessa olevana; sekä

10) apurahan.

Yrittäjän, maatalousyrittäjän ja apurahansaajan sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksua

määrätessä noudatetaan soveltuvin osin, mitä kunnallisverotuksen verotettavan tulon laskemisesta säädetään. Sairaanhoitomaksua määrätessä ei kuitenkaan vähennetä yrittäjän eläkelain tai maatalousyrittäjän eläkelain nojalla maksettua vakuutusmaksua.

15 §

Sairausvakuutuksen päivärahamaksun maksuperuste

— — — — —
Yrittäjän eläkelain ja maatalousyrittäjän eläkelain mukaista kunkin vuoden vahvistettua työtuloa käytetään näiden lakien nojalla vakuutettujen sairausvakuutuksen päivärahamaksun perusteena siltä osin kuin tämä työtulo korvaa:

— — — — —

7) porotalouden ansiotulon;

8) hankintatyön arvon; sekä

9) apurahan.

Jos vakuutettu on vapautettu yrittäjän eläkelain tai maatalousyrittäjän eläkelain mukaisesta vakuuttamisvelvollisuudesta tai jos vakuutettu ei mainittujen lakien mukaan ole velvollinen ottamaan vakuutusta, hänen sairausvakuutuksen päivärahamaksunsa määrätään 3 momentin 1—9 kohdassa tarkoitetun työtulon ja tähän työtuloon sisällyttömän palkkatulon perusteella.

—————

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2009.

Tätä lakia sovelletaan päivärahaetuuteen, kun vakuutetun työkyvyttömyys tai oikeus etuuteen alkaa 1 päivänä heinäkuuta 2009 tai sen jälkeen.

Jos maatalousyrittäjän eläkelain 1 a §:n 2 momentissa tarkoitettua apurahansaajan työkyvyttömyys tai oikeus etuuteen alkaa 1 päivänä heinäkuuta 2009 ja 31 päivänä joulukuuta 2010 välisenä aikana mainitut päivät mukaan lukien, 11 luvun 2 §:n 1 momentin 2 kohdan ja 2 momentin mukaista työtuloa sovelletaan 1 luvun 4 §:n 1 momentin 6 kohdassa määritellyn päivära-

haetuuden perusteena arvioitaessa työtuloja 11 luvun 4 §:ssä säädetyllä tavalla.

Lain 18 luvun 14 §:n 2 momentin 10 kohtaa ja 15 §:n 3 momentin 9 kohtaa sovelletaan ensim-

mäisen kerran määrättäessä vakuutetun sairaanhoito- ja päivärahamaksua vuodelta 2009.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Laki

Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista annetun lain 47 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista 15 päivänä heinäkuuta 2005 annetun lain (566/2005) 47 §:n 2 momentin 2 kohta, sellaisena kuin se on laissa 579/2007, seuraavasti:

47 §

Maksaminen työnantajalle

jän eläkelain mukaisena maatalousyrittäjänä tai apurahansaajana että muun työnantajan palveluksessa.

Kuntoutusraha jaetaan:

2) yrittäjän eläkelain (1272/2006) tai maatalousyrittäjän eläkelain (1280/2006) mukaan vakuutetulle ja hänen työnantajalleen näiden eläkelakien mukaan vahvistetun työtulon ja työnantajan maksaman palkan suhteessa, jos kuntoutuja työskentelee samanaikaisesti sekä yrittäjän eläkelain mukaisena yrittäjänä, maatalousyrittä-

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2009.

Tätä lakia sovelletaan kuntoutusrahaan, kun vakuutetun oikeus kuntoutusrahaan alkaa 1 päivänä heinäkuuta 2009 tai sen jälkeen.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Laki

sairausvakuutuslain mukaisen omavastuajan korvaamisesta maatalousyrittäjille annetun lain 1 ja 2 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan sairausvakuutuslain mukaisen omavastuajan korvaamisesta maatalousyrittäjille 17 päivänä tammikuuta 1991 annetun lain (118/1991) 1 ja 2 §, sellaisena kuin niistä on 2 § laissa 1288/2006, seuraavasti:

1 §

Maatalousyrittäjän eläkelain (1280/2006) tarkoitetulla maatalousyrittäjällä ja apurahansaajalla on oikeus saada korvaukseksi sairaudesta johtuvasta työkyvyttömyydestä päivärahaa sairausvakuutuslain (1224/2004) 8 luvun 7 §:n 1 momentissa tarkoitettuna omavastuuajana siten kuin tässä laissa säädetään.

Tämän lain täytäntöönpanosta huolehtii Maatalousyrittäjien eläkelaitos.

2 §

Maatalousyrittäjällä ja apurahansaajalla tarkoitetaan henkilöä, jolla on työkyvyttömyyden alkaessa voimassa maatalousyrittäjän eläkelais-

sa säädettyä vähimmäiseläketurvaa koskeva vakuutus tai vireillä hakemus vakuutuksen saamiseksi. Mitä jäljempänä tässä laissa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä säädetään maatalousyrittäjästä sovelletaan myös apurahansaajaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2009.

Tätä lakia sovelletaan päivärahaan, kun apurahansaajan työkyvyttömyys alkaa 1 päivänä tammikuuta 2009 tai sen jälkeen.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Laki

työttömyysturvalain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun työttömyysturvalain (1290/2002) 1 luvun 6 §:n 1 momentti, 2 luvun 4 §:n otsikko, 5 §:n 1—3 momentti ja 11 §:n 2 momentti sekä 5 luvun 3 §:n 3 momentti, 7 §:n 2 momentti ja 10 §:n 4 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 1 luvun 6 §:n 1 momentti laissa 1278/2006 ja 2 luvun 5 §:n 3 momentti laissa 14/2007 sekä 5 luvun 3 §:n 3 momentti ja 7 §:n 2 momentti laissa 462/2006, ja

lisätään 2 lukuun uusi 5 a § ja 9 luvun 5 §:ään uusi 4 momentti sekä 14 lukuun uusi 2 a § seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

6 §

Yrittäjä

Yrittäjäksi katsotaan tässä laissa henkilö, joka

päätönsä varten on yrittäjän eläkelain (1272/2006) tai maatalousyrittäjän eläkelain (1280/2006) mukaisesti velvollinen ottamaan sanottujen lakien mukaisen vakuutuksen. Yrittäjänä ei kuitenkaan pidetä maatalousyrittäjän eläkelain 1 a §:n 2 momentissa tarkoitettua apurahansaajaa.

2 luku

Etuuden saamisen työvoimapolitiittiset edellytykset

4 §

Yritystoiminta ja oma työ

5 §

Yritystoiminnan päättyminen ja keskeytyminen

Päätömisesti yritystoiminnassa 4 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettulla tavalla työllistyneen henkilön katsotaan edelleen työllistyvän siinä siihen ajankohtaan asti, jona yritystoiminta todistettavasti on lopetettu tai se on ollut yhdenjaksoisesti keskeytyneenä neljän kuukauden ajan. Yritystoiminta on katsottava lopetetuksi konkurssiin asettamisella tai siinä aiemmin työllistyneen henkilön työkyvyn alennuttua olennaisesti tai kun muutoin on ilmeistä, ettei sitä enää jatketa. Yritystoiminta katsotaan todistettavasti keskeytetyksi, kun yhtiön selvitystilän tai yhtiön purkamista koskevan sopimuksen taikka ammatinharjoittajan tekemien ilmoitusten ja toimenpiteiden perusteella on pääteltävissä, että tuotannollinen ja taloudellinen toiminta on keskeytetty. Yritystoiminnan tai oman työn päätymisestä tai keskeytymisestä ja siitä vaadittavista selvityksistä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Yritystoiminta katsotaan sivutoimiseksi, jos henkilö on ollut vähintään 10 kuukautta kyseiseen yritystoimintaan liittymättömässä kokoaikatyössä tai muutoin voidaan päätellä yritystoiminnan vaatiman työmäärän olevan niin vähäinen, ettei se ole esteenä kokoaikaisen työn vastaanottamiselle.

Yritystoiminnan lopettamista tai vähintään neljän kuukauden keskeytystä ei edellytetä, jos:

1) henkilön päätöminen työllistyminen on ollut satunnaista;

2) henkilön työ on loppunut tuotantosuunnan lopettamisen tai vastaavan syyn johdosta;

3) henkilöä on pidettävä palkansaaajaan rinnastettavana yrittäjänä; tai

4) yritystoimintaa luonnonolosuhteista johtuen on pidettävä kausiluonteisena.

5 a §

Oman työn päättyminen

Päätömisesti omassa työssään 4 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettulla tavalla työllistyneen henkilön katsotaan edelleen työllistyvän siinä siihen ajankohtaan asti, kun työnhakijan esittämän selvityksen perusteella tai muuten on ilmeistä, ettei toimintaa enää jatketa.

Oman työn katsomisesta sivutoimiseksi on voimassa, mitä 5 §:n 2 momentissa sivutoimisesta yritystoiminnasta säädetään.

11 §

Työmarkkinoilta poissaolo

Henkilöllä on pätevä syy olla poissa työmarkkinoilta sairauden, laitoshoidon, kuntoutuksen, asevelvollisuuden, siviilipalveluksen, vapausrangaistuksen, opintojen, apurahakauden, lapsen syntymän, alle kouluikäisen lapsen hoidon, vammaisen tai vanhuksen hoidon tai muun näihin verrattavan syyn johdosta.

5 luku

Työttömyyspäivärahan saamisen edellytykset

3 §

Palkansaaajan työssäoloehto

Jos henkilö sairauden, laitoshoidon, kuntoutuksen, asevelvollisuuden, siviilipalveluksen, päätömisten opintojen, apurahakauden, lapsen syntymän, enintään 3-vuotiaan lapsen hoidon tai muun näihin verrattavan hyväksyttävän syyn johdosta on estynyt olemasta työmarkkinoilla,

edellä 1 tai 2 momentissa mainittua tarkastelujaksoa pidennetään vastaavasti, kuitenkin enintään seitsemän vuotta. Henkilön ollessa työssä, jonka palkkauskustannuksiin on myönnetty yhdistelmätukea tai korkeinta korotettua palkkatukea, tarkastelujaksoa pidennetään ajalla, jolta työtä ei 4 §:n 4 momentin rajoituksen vuoksi lue- ta työssäoloeseen. Tarkastelujaksoa pidennetään ajalta, jolta henkilö saa osasairauspäivära- haa.

7 §

Yrittäjän työssäoloehto

Jos henkilö sairauden, laitoshoidon, kuntou- tuksen, asevelvollisuuden, siviilipalveluksen, päätoimisten opintojen, apurahakauden, lapsen syntymän, enintään 3-vuotiaan lapsen hoidon tai muun näihin verrattavan hyväksyttävän syyn johdosta on estynyt olemasta työmarkkinoilla tai on työskennellyt osasairauspäivärahaa saades- saan, edellä 1 momentissa mainittua tarkastelu- jaksoa pidennetään vastaavasti, kuitenkin enin- tään seitsemän vuotta.

10 §

Työssäoloehdon voimassaolo

Henkilön katsotaan olleen työmarkkinoilla, jos hän on ollut työssäoloeseen luettavassa työssä tai työllistynyt yritystoiminnassa tai omassa työssä taikka ollut työvoimapoliittisessa toimenpiteessä tai ollut työttömänä työnhakija- na työvoimatoimistossa. Henkilöllä katsotaan olleen hyväksyttävä syy työmarkkinoilta poissa- ololle sairauden, laitoshoidon, kuntoutuksen, asevelvollisuuden, siviilipalveluksen, päätoi- misten opintojen, apurahakauden, lapsen synty- män, enintään 3-vuotiaan lapsen hoidon tai muun näihin verrattavan syyn johdosta.

9 luku

Työmarkkinatuen määrä ja kesto

5 §

Työmarkkinatuki ilman tarveharkintaa

Henkilölle maksetaan työmarkkinatuki ilman tarveharkintaa 130 ensimmäisen työttömyyspäi- vän ajalta, jos hän on ennen työttömyyden alka- mista ollut vakuutettuna maatalousyrittäjän elä- kelain 10 a §:n mukaisesti yhteensä 24 kuukaut- ta lähinnä edellisen 48 kuukauden aikana (*apu- rahansaaajan vakuutusehto*). Edellä tarkoitetun 130 työttömyyspäivän laskeminen aloitetaan alusta, kun henkilö on työmarkkinatukioikeu- den alkamisen jälkeen uudelleen täyttänyt apu- rahansaaajan vakuutusehdon. Jos henkilö sairau- den, laitoshoidon, kuntoutuksen, asevelvollisuu- den, siviilipalveluksen, päätoimisten opintojen, lapsen syntymän, enintään 3-vuotiaan lapsen hoidon tai muun näihin verrattavan hyväksyttä- vän syyn johdosta on estynyt olemasta työmark- kinoilla, edellä mainittua 48 kuukauden tarkas- telujaksoa pidennetään vastaavasti, kuitenkin enintään seitsemän vuotta.

14 luku

Erinäisiä säännöksiä

2 a §

Apurahakauden laskeminen

Jos apurahapäätöksestä tai muutoin ei käy ilmi lain 2 luvun 11 §:n 2 momentissa sekä 5 lu- vun 3 §:n 3 momentissa, 7 §:n 2 momentissa ja 10 §:n 4 momentissa tarkoitettu apurahakausi, apurahakauden kesto lasketaan jakamalla työ- kentelyyn myönnetty apuraha myöntövuoden verottoman apurahan kuukausimäärällä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi- kuuta 2009.

Laki

maatalousyrittäjien lomituspalvelulain 3 ja 27 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun maatalousyrittäjien lomituspalvelulain (1231/1996) 3 §:n 1 momentin 1 kohta ja 27 §, sellaisina kuin ne ovat laissa 1289/2006, seuraavasti:

3 §

Maatalousyrittäjän määritelmä

Maatalousyrittäjällä tarkoitetaan tässä laissa henkilöä, joka itse työhön osallistuen harjoittaa maataloutta ja:

1) joka on ollut velvollinen ottamaan maatalousyrittäjän eläkelain (1280/2006) 10 §:ssä tarkoitetun vakuutuksen ja jolla on voimassa mainittu vakuutus tai vireillä hakemus sen saamiseksi; tai

27 §

Sijaisavusta perittävät maksut

Sijaisavusta peritään palvelun saajalta tuntimaksu, joka ei saa ylittää palvelun tuottamisesta aiheutuneita kustannuksia. Tuntimaksu on yksi

euro lomitustunnilta lisättynä määrällä, joka saadaan jakamalla sijaisavun saajan maatalousyrittäjän eläkelain 14 §:n mukainen työtulo 5 000:lla, jollei jäljempänä tässä laissa toisin säädetä. Maksu määrätään sen työtulon mukaan, joka sijaisavun saajalla oli voimassa sijaisavun alkamisvuoden ensimmäisenä päivänä. Jollei tällaista työtuloa ole, maksu määrätään sijaisavun saajan viimeksi voimassa olleen indeksillä korotetun työtulon mukaan. Jos sijaisavun saajalla ei ole ollut maatalousyrittäjän eläkelain 10 §:n mukaista vakuutusta, maksun perusteena on soveltuvin osin mainitussa laissa säädettyjä perusteita noudattaen arvioitu alkavan yrittäjän vuotuinen työtulo.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2009.

Laki

maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta annetun lain 29 ja 41 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta 21 päivänä heinäkuuta 2006 annetun lain (612/2006) 29 §:n 2 momentti sekä 41 §:n 2 ja 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 29 §:n 2 momentin ja 41 §:n 3 momentin suomenkielinen sanamuoto sekä 41 §:n 2 momentti laissa 1282/2006, seuraavasti:

29 §

Perusmäärän määräytyminen

Perusmäärän suuruutta määrittäessä ei kuitenkaan oteta huomioon oikeutta eläkkeeseen, joka perustuu maatalousyrittäjän eläkelain 10 a §:ssä tarkoitettuna apurahansaajana työs-kentelyyn, maatalousyrittäjän työ- tai virkasuh-teeseen taikka muuhun kuin maatalousyrittäjän eläkelaisissa tarkoitettuun yrittäjätoimintaan.

41 §

Eläkkeen saaminen ja karttuminen luopumis-tukiajalta

Luopuja ei voi kartuttaa eläkettä maatalous-yrittäjän eläkelain 3 tai 13 §:ssä tarkoitetun maa-

talousyrittäjätoiminnan nojalla siltä ajalta, jolta hänelle suoritetaan luopumistukea. Luopuja ei voi luopumisen tapahtumisen jälkeen kartuttaa eläketurvaa maatalousyrittäjän eläkelain 3 tai 13 §:ssä tarkoitettuna maatilatalouden harjoitta-jana tai poronomistajana myöskään siltä ajalta, jolta luopumistuen suorittaminen ei ole vielä al-kanut siitä syystä, etteivät 38 §:ssä säädetyt edellytykset tai jokin niistä täyty.

Kun luopumistukea on alettu suorittaa 38 §:n perusteella, luopumistuen saajalle karttuu muus-ta ansiotyöstä kuin maatalousyrittäjän eläkelain 3 tai 13 §:ssä tarkoitettu maatalousyrittäjätoi-minnasta eläkettä sen mukaan, mitä säädetään työntekijän eläkelain 3 §:ssä tarkoitetuissa työ-eläkelaeissa eläkkeen aikana tehdystä työstä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2009.

Laki

maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain 24 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan maatalousyrittäjien luopumistuesta 16 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1293/1994) 24 §:n 2 ja 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat laeissa 613/2006 ja 1283/2006, seuraavasti:

24 §

Luopuja ei voi kartuttaa eläkettä maatalous-yrittäjän eläkelain 3 tai 13 §:ssä tarkoitetun maa-talousyrittäjätoiminnan nojalla siltä ajalta, jolta hänelle suoritetaan luopumistukea. Luopuja ei voi luopumisen tapahtumisen jälkeen kartuttaa eläketurvaa maatalousyrittäjän eläkelain 3 tai 13 §:ssä tarkoitettuna maatilatalouden harjoitta-jana tai poronomistajana myöskään siltä ajalta, jolta luopumistuen suorittaminen ei ole vielä al-

kanut siitä syystä, etteivät 22 §:ssä säädetyt edellytykset tai jokin niistä täyty.

Kun luopumistuen suorittaminen 22 §:n pe-rusteella on alkanut, luopumistuen saajalle kart-tuu muusta ansiotyöstä kuin maatalousyrittäjän eläkelain 3 tai 13 §:ssä tarkoitettu maatalous-yrittäjätoiminnasta eläkettä sen mukaan, mitä työntekijän eläkelain 3 §:ssä tarkoitetuissa työ-eläkelaeissa säädetään eläkkeen aikana tehdystä työstä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2009.

Tätä lakia sovelletaan luopujaan, jonka luopumistuki on myönnetty luopumisen perusteel-

la, joka on tapahtunut 1 päivänä tammikuuta 1995 tai sen jälkeen, mutta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2006.

Laki

asumiseen perustuvan sosiaaliturvalainsäädännön soveltamisesta annetun lain 2 a ja 7 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan asumiseen perustuvan sosiaaliturvalainsäädännön soveltamisesta 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun lain (1573/1993) 2 a §:n 3 kohta ja 7 §:n 3 kohta, sellaisina kuin ne ovat, 2 a §:n 3 kohta laissa 1277/2006 ja 7 §:n 3 kohta laissa 635/2004, sekä

lisätään 2 a §:ään, sellaisena kuin se on mainituissa laeissa 635/2004 ja 1277/2006, uusi 6 a kohta seuraavasti:

2 a §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

3) *yrittäjällä* henkilöä, joka on yrittäjän eläkelain (1272/2006) perusteella velvollinen ottamaan sanotun lain mukaisen vakuutuksen tai maatalousyrittäjän eläkelain (1280/2006) 3 §:ssä tarkoitettua maatalousyrittäjää, joka on velvollinen ottamaan sanotun lain 10 §:n mukaisen vakuutuksen;

6 a) *apurahansaajalla* maatalousyrittäjän eläkelain 8 a §:ssä tarkoitettua henkilöä, joka on velvollinen ottamaan sanotun lain 10 a §:n mukaisen vakuutuksen;

7 §

Työskentely ja opiskelu ulkomailla

Sosiaaliturvalainsäädännön soveltamista jatketaan hakemuksesta ulkomailla yli vuoden oleskelemaan henkilöön, jolla on kiinteät siteet Suomeen ja joka on:

3) päätoiminen opiskelija tai tutkija taikka apurahansaaja.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2009.

Laki

eläkkeensaajan asumistuesta annetun lain 12 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan eläkkeensaajan asumistuesta 11 päivänä toukokuuta 2007 annetun lain (571/2007) 12 §:n 2 momentin 1 kohta, sellaisena kuin se on laissa 1154/2007, seuraavasti:

12 §

Vuositulo

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään:
1) yrittäjän, maatalousyrittäjän ja apurahan-
saajan tulona otetaan huomioon yrittäjän eläke-
lain (1272/2006) ja maatalousyrittäjän eläkelain
(1280/2006) perusteella vahvistettu työtulo;
sekä

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2009.

Jos henkilö saa asumistukea tämän lain voi-
maan tullessa, hänen asumistuessaan ei oteta
huomioon hänelle maatalousyrittäjän eläkelain
21 a §:n nojalla vahvistettua työtuloa ennen kuin
hänen asumistukensa on 17 §:n nojalla muusta
syystä tarkistettava.

Laki

työterveyshuoltolain 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 21 päivänä joulukuuta 2001 annetun työterveyshuoltolain (1383/2001) 3 §:n 1 momen-
tin 6 kohta, sellaisena kuin se on laissa 1279/2006, seuraavasti:

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

6) *yrittäjällä ja muulla omaa työtään tekevä-
llä* yrittäjän eläkelaisissa (1272/2006) tarkoitettua

henkilöä tai maatalousyrittäjän eläkelain
(1280/2006) 3 ja 13 §:ssä tarkoitettua maata-
lousyrittäjää;

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2009.

Helsingissä 11 päivänä marraskuuta 2008